

Antverpy, největší pevnost na světě, jsou v rukou Němců.

Většina belgického a britického vojska vyvázla, však zajetí a část překročila hranice do Nizozemí.

RUSOVÉ VZDALI SE OBLÉHÁNÍ PEVNOSTI PŘEMYSLU, KTERÉ PŘÍSPĚLA NA POMOC SILNÁ RAKOUSKO-NĚMECKÁ ARMÁDA.

Ve Francii po celý týden bojováno se střídavým štěstím, avšak spojenci misty přece získali půdu. — Ruský krížník potopen byl německým torpédem v Baltickém moři. — Rakouské vojsko svedlo velkou bitvu s Černohorci. — Cholera se šíří do všech částí černožluté monarchie. — Dle rozkazu rakouského ministerstva obchodu, nadále všechny dopisy určené do ciziny musí sůstati otevřeny.

Pád Antverp.

Antverpy a tvrze obklíčené město padly do rukou Němců v sobotu, avšak většina belgické armády a zároveň jedna brigáda britické námořní pěchoty, která obhájím pomáhala, vyvázly. — Část belgického a britického vojska přešla hranice do Nizozemí, kde byla odzbrojena a zůstane tam internována až do skončení války a též osud stihl též jednu německou jednotku, která omylem přešla hranice.

Vzalo to Němcům jedenáct dní dobytí Antverp, jednu z největších pevností na světě, což jest další důkaz, že žádná pevnost neobstojí proti jejich obrovským šestnáctipalčovým hmoždířům, jež všude prorazí cestu pro polní dělostřelectvo a pěchotu.

Němci, po bombardování města po mnoho hodin, čímž učinili je naprosto neudržitelným, vešli tam nakrce předměstí Berehem k východu ležící. Účinili široký průlom ve venkovní linii tvrzí, z nichž některé zničeny byly jejich velikými děly, jiné vyhozeny obhájci. Podobný plán sledovali Němci při útocih na vnitřní fortifikace a současně vrhali projektily do města, které zapálily na mnoha místech.

Vnitřní pevnosti, jako ony venkovní, brzy podlely strašnému bombardování a v pátek ráno několik jich padlo, čímž otevřena byla Němcům cesta do města. V poledne byly již všechny pevnosti umlčeny a o půl třetí odpoledne válečná vlajka na kathedrále byla svinuta a nahrazena vlajkou bílou na znamení, že město se vzdalo.

Teprve v sobotu ráno Němci, dle vlastní své zprávy, měli město úplně v moci. Sledovali však ku svému nemilému překvapení, že belgická polní armáda a aspoň část posádky, jakož i král a královská rodina, dostali se z města ven. Jsou nejspíše v Otende, kam asi ustoupila též belgická armáda, pokud nebyla donucena překročit hranice do Nizozemí.

O obléhání a dobytí Antverp vydána byla v Berlíně následující úřední zpráva:

„První rána byla vypálena 28. září proti venkovní linii tvrzí. Dne 1. října první tvrze vzaty byly útokem. Řeka Nethe překročena byla německou pěchotou a dělostřelectvem 6. a 7. října. Dne 7. října Antverpy byly uvědoměny, že bombardování města započalo a to bylo zahájeno ve 12:30 ráno, 8. října. Současně útok byl podniknut na vnitřní tvrze.

„Dne 9. října dvě z vnitřních tvrzí byly vzaty útokem. O půl třetí odpoledne, 9. října, Antverpské tvrze obsazeny německou pěchotou beze všeho odporu na straně Belgicánů, jejich ohrožení bylo statečné.

„Niměné však úsinek německého dělostřelectva, pěchoty a námořních divízií v prvním útoku byl takový, že odpor ukázal se být marným.

„Veliké množství zásob bylo ukořistěno Němci. Zlatnost německého vojska byla uznána etásem udělením generálu Von Besslerovi Řádu Zasluby.

„Čas významněl též svého čtvrtého syna, Viléma Augusta, jenž byl mezi prvními německými

mi důstojníky, kteří pronikli antverpými tvrziemi. Udělil mu železný kříž.

Němci našli město téměř úplně opuštěné, neboť civilní obyvatelstvo skoro všecko se vystěhovalo, mnozí před tím, než bombardování bylo zahájeno, jiní když obhájci vzdali se dalšího odporu. — Většinou uchýlili se do Nizozemí, kde jest asi 600,000 belgických uprchlíků, někteří do Anglie.

Německý velitel vydal v neděli následující prohlášení k obyvatelstvu Antverp:

„Německá armáda vešla do vašeho města jako přemožitel. Žádnému občanu nebude ublíženo a váš majetek ušetřen, zadrželi se nepřátelských činů. Všecky přeštky budou trestány dle zákona války a mohou vésti k zničení vašeho krásného města.

V pondělí německý vojenský velitel, generál Schuetz, vydal dodatečně prohlášení, v němž vyzývá obyvatelstvo, aby se navrátilo a věnovalo se obvyklým zaměstnáním. Bylo též oznámeno, že Němci vypsalí na Antverpy válečnou taxu \$100,000,000, avšak zpráva tato nebyla dosud potvrzena z Berlína. Vzhledem k tomu, jak si Němci počínali v Bruselu a Lutychu, jest dosti možno, že takové ohromné výpalné žádaří na Antverpách.

Korrespondenti různých tiskových agentur, kteří ve městě setrvali až do jeho vyklizení vojskem, sdělují, že přes dlouhé a zuřivé bombardování neutrpělo mnoho. Belgicáné sami však před svým odehodem spálili některé budovy a zásoby, které mohli poskytnouti Němcům a potopili všechny německé parníky a lodě v přístavu.

V pondělí sedm tisíc Belgicánů, většinou lidí zámožných, přijelo do Folkstonu v Anglii.

Němci blíže Ghentu.

Německí huľání přijeli do Seize, malou vzdálenost od Ghentu a velitel oznámil, že 6,000 vojáků musí být ubytováno ve venecích. Dle zprávy z londýna Němci neobsadili Ghent, byvše zaháňni belgickým a britickým vojskem.

Mareonitní společnosti v Londýně následující depeše obdržela byla v pondělí z Berlína: „Nesmírné množství zásob všeho druhu bylo ukořistěno v Antverpách. Posádka severních tvrzí a 13,000 Angličanů přešli do Ho-

landsku, kde byli odzbrojeni. Angličané sami prý vyhodili deset z Antverpských tvrzí. Belgicáné odhadují, že ztratili 20,000 mužů jako zajatců. Když pád Antverp oznámen byl spojencům, francouzská jízda byla odvolána směrem k Arras.

„Pferušená dělostřelecká bitva v krajině Woevre byla obnovena v sobotu. Současně německé pravé křídlo a střed začaly znova bombardovati Remes.

„Celkem situace pro Němce je přízniva. Před odjezdem na válečnou frontu císař Vilém povýřil prince Joachima, svého nejmladšího syna, za setníka jízdy.

„Oznamuje se, že ruská flotila osmi velikých lodí a desíti menších, byla spatřena v sobotu blíž Kustendže, rumunského přístavu na Černém moři, plující severním směrem.

„Částečné úspěchy spojenců ve Francii. V pondělí odpoledne vydána byla v Paříži následující úřední zpráva: „Předně: Na našem levém křídle boje mezi jízdu pokračují v krajině LaBassee, Estaires a Hazebrouek. Mezi Arrasem a řekou Oise, nepřítel podnikl několik útoků, které všechny selhaly, zejména mezi Lassigny a Roye.

„Za druhé: Na středu neměli jsme jistý pokrok na náhorní rovině na pravém břehu řeky Aise před Soissonem a k východu a jiho-východu od Verdunu.

Rusové vzdali se obléhání Přemyslu.

Depeše ku Central News v pondělí z Ríma praví, že tamní časopis 'Messagero' obdržel sdělení z Petrohradu, že Rusové vzdali se obléhání pevnosti Přemyslu, tak aby mohli zaujati strategickou pozici proti blížící se rakousko-německé armádě.

Z Vidně se sděluje Reuterové londýnské kanceláři, že Rusové v Halici na sever od řeky Visly jsou pronásledováni rakousko-německým vojskem. Mnohá města jsou opět pod rakouskou správou. Depeše dodává, že Rusové nechovali se tak špatně, jak úřady očekávali.

Rusové opět v Uhrách. Následující úřední oznámení vydáno bylo v pondělí náčelníkem generálního štábu v Petrohradě:

„Dne 11. října boj započal na levém břehu Visly směrem k Ivangorodu a Varšavě. Není žádné změny na jiných bodech na frontě. Oddělení ruské jízdy přejevše průsmyky v Karpatiském pohorí, vynořila se na platinu Cher.

Rakouské ministerstvo obchodu vydalo rozkaz, že nadále všechny dopisy určené do míst v cizině, bez výjimky, musí zůstatí otevřeny. To se týká i dopisů obsahujících cenné předměty. Cizí pošta svěřena byla úplně pod vojenský dozor. Zvláštní instrukce dány byly rakouským úředníkům na italských hranicích, aby zamezili dodávání italských časopisů do země. S osobami, které by se pokusily o jich propašování, má býti co nejpřísněji naloženo.

Uherští úředníci, kteří se vrátili do Marmarosské Sihatě, když Rusové byli se vzdáli z onoho města, sledovali prý, že nebylo tam způsobeno žádné škody. Rusové neničili majetek aniž obtěžovali obyvatelstvo. Ruský generál zakázal obyvatelstvu dávatí vojákům opojné nápoje a dovolil svým lidem přijímatí pouze potraviny a doutníky.

Rumunský král Karel zemřel. Minulý týden zemřel rumunský král Karel, jenž jako rodilý Hohenzollern sympatisoval s Němci a dokonce se proslyčelo, že chtěl přimětí svoji vládu, aby se postavila po bok Německa a Rakouska v přítomné válce.

V neděli korunován byl nový král, dřívější korunní princ Ferdinand a přítomnosti členů královské rodiny, diplomatického sboru a jiných vynikajících osobností. Zesnulý král Karel byl jeho strýcem.

Ačkoliv hodně se uvažuje, jaké asi stanovisko zaujme Rumunsko nyní vzhledem k přítomné válce, převládá poněkud mínění, že zůstane nadále neutrálním. Jižto však jest, že Rakousku a Německu pomáhati nebude, a tím Rusku, jak se říká, spálí kámen se srdce.

Slechetný dar z Austrálie. Při zahájení parlamentu Spojených států australských poslala vláda návrh, aby bylo ze státní pokladny povoleno půl milionu dolarů Belgiu v uznání velikých služeb, které spojencům ve válce prokázala.

Čecko-Američan na rok do těžkého žaláře. Pražské časopisy přinášejí následující zprávu o krajanu Vojtěchu Bohdanovi z Chicago, jenž postaven byl před vojenský soud, poněvadž na mobilizované rezervisty zvolal v Rokyanech. „Nestříbejte na Srby!”

Dne ráno zodpovídal se před zemohrančným divaním soudem v Praze Vojtěch Bohdan z Chicago, žalovaný pro zločin svádění vojínů k porušení povinností přísahou slibových.

Sbírka pro Česko-Slovan. Pomocný Výbor

ve prospěch nouzi trpících krajanů v Čechách.

Dne 30. září oznámeno... \$94.35
Anna Procházková, Palmer, Neb. 1.00
Nejmenovaná 1.00

Celkem \$96.35

Další příspěvky přijímá adm. Pokroku. Krajané, buďte pamětlivi, že sebe menším obnosem pomůžete zapuditi bídu od prahu svých spolubratří ve staré vlasti, kteří následkem děsné války nezměrně trpí.

Vojtěch Bohdan, obchodník obuvi, jest ženat a má šest dětí. Přijel před válkou z Ameriky do Čech. Dne 3. srpna seděl odpoledne v Rokyanech v hostinci "U černého orla" s vojáky. Všichni hodně pili. Při líčení mluvil se průměrně o dvaceti čtyřech až dvacetipětí pililitrech. Když už večer Bohdan odcházel z hostince, tu na ulici učinil výrok, kterým zrazoval vojáky od povinnosti střílet na nepřitele. Věta obsahovala jen tři slova.

Tento výrok obžalovaného přísežně potvrdil svědek Šlesinger z Rokyana.

Lékařští znalci, na jejichž posudek byla v tomto případě kladena mimořádná váha, prohlásili, že Vojtěch Bohdan byl silně opilý. Vzali za prokázáno, že obžalovaný vypil tehdy nejméně jedenáct piv a na cestě domů se potácel a musil být odveden, ale nebyl, jak zákon vyžaduje, nepřistřetý.

Líčení řídil v r. Šabata, předsedou byl major auditor Svoboda.

Vojenský zástupce dr. Petrlák přimlouval se za nejpřísnější trest, který jest v tomto případě stanoven na 10 let, poněvadž výrok obžalovaného stal se v době válečné a je tedy tím více odsouzení hodný. Podle dobrozdání soudních znalců lékařských byl sie Vojtěch Bohdan silně opilý, ale takový stav podle zákona nevylučuje vůbec trestnost.

Válečný soud vzal za prokázáno, že obžalovaný zločin za vinnu mu kladný spáchal a odsoudil ho do těžkého žaláře na dvanáct měsíců, zstrněnou měsíčně dvěma posty a tmaovou komůrkou.

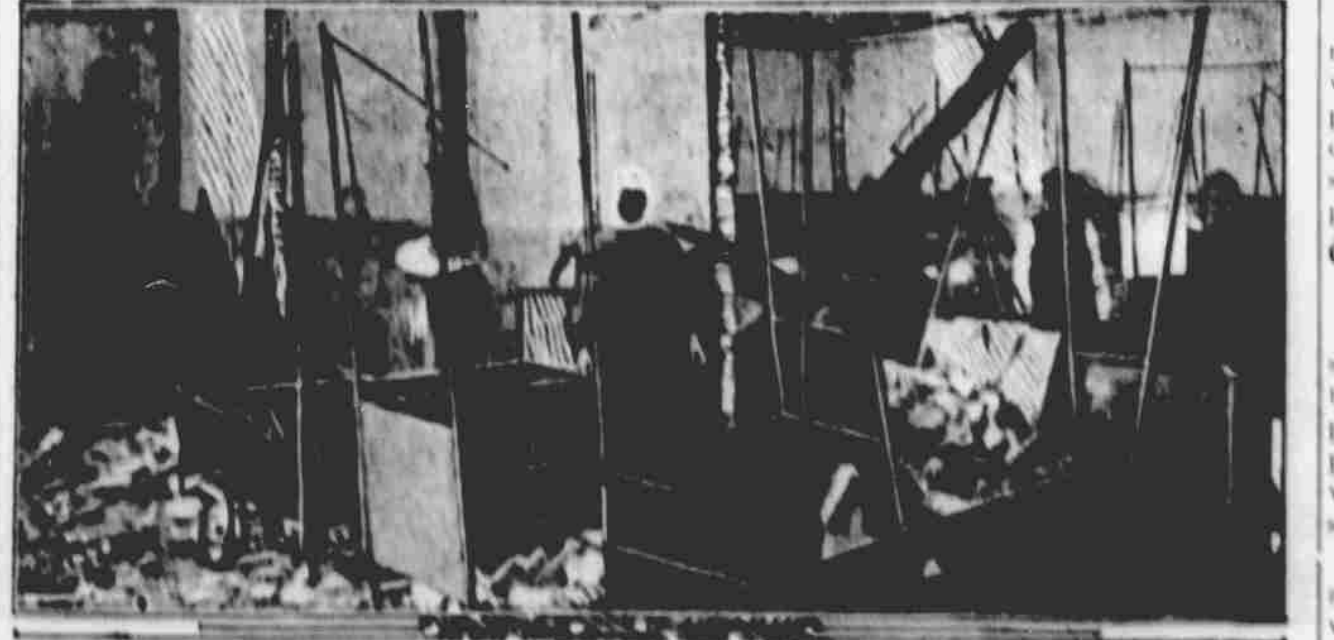
Po vynesení rozsudku vrhla se manželka obžalovaného přítomná mezi posluchačstvem, ke svému muži a s křesovitým pláčem, klekla k němu a objala ho. Potom upadla v bezvědomí na zem a musila být ze soudní síně vynesena.

Obsouzený zařkal, nejdříve se vrhl ke dveřím, potom zdrobný u sedl na lavici obžalovaných a dlouhou chvíli zůstal bez pohnutí. Pak vyvrávorá apathicky se soudní síní.

Pan Vojtěch Bohdan, jenž jest majitelem dílny na správu obuvi v č. 1339 již Crawford ave. v Chicago, odjel s manželkou do Čech dne 11. června na návštěvu staré své matky, jež žije v Rokyanech u Rokyana. Žde zanechal pět dětí. Jedna dcera je vedaná, třetí syn vede obuvičkou dílnu ve známém obě a ostatní tři dítky žijí pohromadě a tímto, vedouce sobě samy domácnost.

V zájmu nešťastného krajanu učinily byly již kroky u amerického odboru státu.

(Další zprávy o válce na 2. str.)

ŽRIGENINY NEMOCNICE V TERMONDE